

Maduixes, nabius i gerds

de Clara Jorge Blanco

1r premi

Estònia, juliol de 2019

Comparteixo l'habitació amb l'Ada. És francesa i una mica més gran que jo. Hem decidit relatar aquesta setmana utilitzant una màquina d'escriure que ocupa la taula de l'escriptori de la cambra. Ella ho farà en francès; jo, en català.

La casa és petita, però el terreny és immens. Millor així, amb espais per córrer i amb caliu a l'interior.

És juliol, mitjans de juliol. La millor època per recollir fruits vermells.

L'Edvin ens ha portat a veure el raïm espina, "té quaranta vegades més vitamina C que la taronja", això ens ha dit. Quaranta vegades més són moltes vegades més. És copropietari de la granja, té les mans grosses i desprèn una olor dolça, com si hagués absorbit l'aroma dels fruits.

El nabiu és bo per prevenir la cistitis. Avui n'hem estat recollint al matí i n'hem berenat, amb iogurt casolà, a la tarda. Ha estat una jornada intensa. A la nit hem compartit infusió i silenci.

En Danielle prepara el cafè als matins, en una cafetera italiana. És petita i som dotze, al final surten cinc o sis tandes que impregnen la cuina d'aroma de cafetera. Avui el pa l'hem untat amb melmelada de gerd, la primera que fem com a grup.

Gran part del producte que recollim es ven en una petita botiga del poble, on diferents granges agrícoles ofereixen el seu producte. Avui l'hem visitada i recorreguda de cistella en cistella. Des de petits tomàquets fins a carabasses enormes. He comprat un pot de mel ecològica i l'Ada dos quilos de pomes.

Avui la pluja ha vist sortir i posar-se el sol. Hem estat dins de casa, preparant melmelades i xerrant. El Hamza ha estat pendent del foc, que continués caldejant la sala. En Danielle i el seu company d'habitació han preparat un pastís de maduixes que ha durat un sospir.

L'Ada se'n va demà. Em deixa un llibre de plantes medicinals que va comprar en una botiga de segona mà, el dia que vam baixar al poble. La primera pàgina té una flor xafada esperant dissecar-se i la seva adreça a Toulouse, perquè vagi a visitar-la. Promès.

La nova companya d'habitació es diu Charlotte, d'Alemanya. Li he ensenyat la màquina d'escriure, amb aquest diari, i diu que s'anima a fer-ne el seu propi, en alemany.

Demà me'n vaig, amb les mans impregnades d'olor dolça, diferents direccions per visitar i amb un pot de mel ecològica.